ПОЛИТИКА И СПОРТ: ИГРЕ ОКО СУСПЕНЗИЈЕ РУСКИХ СПОРТИСТА СА ОЛИМПИЈАДЕ

Инсталирање опасних преседана

Спорт је, одавно, инструмент „меке моћи”. Види се то и сада кад је Запад суспензијом спортиста са Олимпијаде у Рију ударио на Русију и њен имиџ. Треба се присетити да је прича о „руском допинг-скандалу” први пут спакована у мају у „Њујорк тајмсу” (познатом по таквим наруџбинама), па ће одмах бити јасно одакле тај болесни ветар дува. Ако им сада успе да створе преседан, пракса дискредитације спортиста из других земаља, по туђој зловољи, достићи ће погубне размере

Пише: Марек Глинка

Међународни спортски догађаји имају јасну политичку природу: националне државе на стадион улазе са националном химном, представљају своје земље, и, у случају победе, њихов положај се побољшава. Другим речима, спорт је инструмент „меке моћи”, ако користимо термин Џозефа Ная. Поред тога, земља-домаћин спортског догађаја може да поправи свој имиџ, као што је био случај са Зимским олимпијским играма у Сочију.

Тако, на спортисте, као и на политичаре, њихови „партнери”, али и клеветници, обраћају пажњу. Није случајно да су почели допинг скандали око руских спортиста. На крају крајева, професионални спортисти из других земаља такође користе стероиде. Запад мора да удари на имиџ Русије, јер санкције нису донеле ништа од планираног. Москва се не предаје пред политичким и економским притисцима.

Треба се присетити да је чланак о таквом једном допинг скандалу прво објављен у мају, у „Њујорк тајмсу”. Овај лист је познат по томе да објављује наручене текстове, те је врло лако идентификовати оне који су све започели.

Русија има право да има суверене ставове о многим другим питањима, али је, такође, потребно да се постигне консензус вештим дипломатским деловањем у међународним организацијама. Ово није увек делотворно (на пример, у последњих неколико година Уједињене нације су подржале содомите у Русији, на рачун традиционалних породичних вредности), али често и неки појединци имају последњу реч.

Тачку на допинг скандал је ставио Томас Бах, шеф Међународног олимпијског комитета, који је на тој функцији од 2013. године. Руском олимпијском тиму неће бити забрањено да се такмичи у Рио де Жанеиру. Федерација ће доносити одлуке о спортистима појединачно. Бах је овај приступ назвао разликовањем чистих и допингованих спортиста, који имају прилику да докажу који су.

Иако ће број руских спортиста, у ствари, бити мањи, и даље постоји прилика за политичку поруку: химна, застава и могућност победе у разним олимпијским дисциплинама.

Можда неко види проруски став у Баховој одлуци, јер је она у овом случају против америчког политичког става. Али, он у ствари покушава да заштити традицију и механизме великог спорта.

Као и у политици, у спорту постоје разнолики скандали који су се прилично често догађали у историји Олимпијских игара. Међутим, у случају кршења правила од стране

спортиста, ствари треба решавати поштено и објективно. У супротном, ако би поједини сада постигли свој циљ (а сво западно право се заснива на прецедентном праву), одређени лобији ће почети да понављају ову праксу дискредитације спортиста из других земаља, што уопште не служи интересима спорта. **<**

(Извор: „ **Катехон** ”. Обрада: „Нација”)

Објављено: четвртак, 28. јул 2016, 17:43h